



**GENERALNY INSPEKTOR  
OCHRONY DANYCH  
OSOBOWYCH**

*dr Wojciech R. Wiewiórowski*

**Warszawa, dnia 28 września 2012 r.**

**DOLiS/DEC-929/12/58810, 58813**

**dot. [...]**

**DECYZJA**

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana A. M. na przetwarzanie jego danych osobowych przez E. s.c. R. P., I. K. – właściciela serwisu internetowego P.,

**odmawiam uwzględnienia wniosku.**

**Uzasadnienie**

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana A. M., zwanego dalej także Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez E. s.c. R. P., I. K. – właściciela serwisu internetowego P., zwaną dalej także Spółką.

W treści przedmiotowej skargi Skarżący zarzucił Spółce, że nie dopełniła obowiązku zaprzestania przetwarzania jego danych osobowych, czego żądał pismem z dnia [...] października 2011 r. (e-mail) oraz z dnia [...] października 2011 r. (list). W ww. korespondencji Skarżący poinformował Spółkę, że wycofuje zgodę na przetwarzanie danych osobowych i zażądał usunięcia jego danych osobowych.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne:

1. E. s.c. R. P., I. K. za pośrednictwem serwisu P. świadczy usługę dostępu do serwerów U., w ramach której realizowane są m.in. działania obejmujące transmisję w sieci telekomunikacyjnej danych przekazywanych lub otrzymywanych przez usługobiorcę.
2. Pan A. M. w dniu [...] września 2011 r. dokonał rejestracji w serwisie P. zamawiając usługę dostępu do sieci U.. Zakres danych osobowych Skarżącego przetwarzanych przez Spółkę w wyniku tej rejestracji obejmuje: nazwisko i imię, adres zamieszkania, datę urodzenia, adres e-mail, dane dotyczące utworzonego przez Skarżącego w serwisie konta oraz numer IP komputera.
3. Skarżącemu przysługiwało prawo odstąpienia od umowy o świadczenie Usług U. w terminie 10 dni od dnia jej zawarcia. Stosownie do postanowień Regulaminu Usług U. odstąpienie dla skuteczności winno zostać zrealizowane poprzez przesłanie pisemnego oświadczenia lub przesłanie stosownego oświadczenia woli w formie wiadomości poczty elektronicznej przesłanej na adres [...]. Termin skutecznego odstąpienia od przedmiotowej umowy upłynął z dniem [...] września 2011 r., natomiast Skarżący wniósł pismo z oświadczeniem woli w przedmiocie odstąpienia od umowy zawartej ze Spółką w dniu [...] września 2011 r., tj. jeden dzień po upływie terminu dla tej czynności, co przeświadczyło o jej nieskuteczności.
4. W związku z nieopłaceniem przez Skarżącego zamówionej usługi Spółka podjęła wobec niego działania mające na celu wyegzekwowanie wymagalnej należności.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonał na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oceny legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego, natomiast nie badał kwestii zasadności dochodzenia wierzytelności wobec Skarżącego, ani słuszności i zakresu dochodzonych wobec niego roszczeń cywilnoprawnych. Takie sprawy, zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43 poz. 296 z późn. zm.), są sprawami cywilnymi i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne. Organ ochrony danych osobowych, działając na podstawie i w granicach ustawowych kompetencji przyznanych mu ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwaną dalej także ustawą, badał, czy u podstaw przetwarzania przez Spółkę danych osobowych Skarżącego znajduje się jedna z przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych określonych w art. 23 ust. 1 ustawy.

Z uwagi na powyższe wskazać trzeba, iż przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem co najmniej jednej spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy materialnych przesłanek. Zgodnie z powołanym przepisem ustawy, przetwarzanie danych jest dopuszczalne m.in. wtedy, gdy osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2) bądź gdy

jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Mając na uwadze powołany wyżej przepis oraz okoliczności przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że z uwagi, iż Spółka obecnie przetwarza dane osobowe Skarżącego w celu wyegzekwowania należności za świadczoną usługę, powyższy proces znajduje prawne uzasadnienie w art. 23 ust.1 pkt 5 ustawy. Przepis ten jest ściśle skorelowany z art. 23 ust. 4 ustawy, który precyzuje, co ustawa rozumie przez usprawiedliwiony cel administratora danych bądź odbiorców danych. Zgodnie z pkt 2 ww. przepisu, za prawnie usprawiedliwiony cel uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Nadto wskazać należy, że w przypadku realizacji usługi świadczonej drogą elektroniczną zastosowanie znajdują również przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2002 r., Nr 144, poz. 1204 z późn. zm.), które mają rangę norm szczególnych wobec ogólnych zasad unormowanych w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych. Stosownie do brzmienia art. 18 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy, usługodawca może przetwarzać następujące dane osobowe usługobiorcy niezbędne do nawiązania, ukształtowania treści, zmiany lub rozwiązania stosunku prawnego między nimi: nazwisko i imiona usługobiorcy (pkt 1), numer ewidencyjny PESEL lub - gdy ten numer nie został nadany - numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość (pkt 2), adres zameldowania na pobyt stały (pkt 3), adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres, o którym mowa w pkt 3 (pkt 4), dane służące do weryfikacji podpisu elektronicznego usługobiorcy (pkt 5), adresy elektroniczne usługobiorcy (pkt 6). Nadto w celu realizacji umów lub dokonania innej czynności prawnej z usługobiorcą, usługodawca może przetwarzać inne dane niezbędne ze względu na właściwość świadczonej usługi lub sposób jej rozliczenia (ust. 2) oraz może przetwarzać, za zgodą usługobiorcy i dla celów określonych w art. 19 ust. 2 pkt 2, inne dane dotyczące usługobiorcy, które nie są niezbędne do świadczenia usługi drogą elektroniczną (ust. 4).

Nadmienić również należy, że analizowane przetwarzanie danych osobowych nie może być postrzegane jako naruszające prawa i wolności osoby, której te dane dotyczą. Prawo wierzyciela do dochodzenia swych roszczeń wynika także z przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r., Nr 16, poz. 93 z późn. zm.). tego aktu prawnego stanowi bowiem, iż zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 listopada 2004 r. (sygn. akt: II SA/Wa 1057/04) stwierdził, iż „(...) zasadą powszechnie akceptowaną, wynikającą nie tylko z przepisów prawa cywilnego, lecz także z norm moralnych, zasad współżycia społecznego oraz dobrych obyczajów jest regulowanie zaciągniętych zobowiązań (zapłata długów). (...) Dłużnik, który nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań, musi liczyć się z konsekwencjami, wynikającymi z przepisów regulujących obrót gospodarczy. Postawa dłużnika nie może bowiem prowadzić do uprzywilejowania jego sytuacji prawnej. Gdyby generalnie uznać każdy wypadek przetwarzania danych osobowych dłużnika za godzący w jego prawa i wolności, doszłoby z jednej strony do niczym nieuzasadnionej ochrony osób niewywiązujących się ze swoich

zobowiązań, z drugiej natomiast do naruszenia zasady swobody działalności gospodarczej, co z pewnością nie było zamiarem ustawodawcy przy uchwalaniu ustawy o ochronie danych osobowych”.

Reasumując, w analizowanej sprawie organ nie stwierdził podstaw do zakwestionowania legalności przetwarzania danych osobowych Pana A. M. przez E. s.c. R. P., I. K.. Uzasadnione jest zatem wydanie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych decyzji odmawiającej uwzględnienia wniosku Skarżącego o nakazanie przywrócenia stanu zgodnego z prawem.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).